

Στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου αναιρέσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον ισχυρισμό περί προσβολής του δικαιώματος ακρόασης απλώς και μόνον με την αιτιολογία ότι τα εκπροθέσμως προσκομισθέντα έγγραφα στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του ΕUIPO δεν ελήφθησαν υπόψη στο πλαίσιο της εκτιμήσεως στην οποία προέβη το τμήμα προσφυγών και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν στηρίχθηκε σε αυτά, μολονότι από τη δικογραφία σαφώς προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών στήριξε την εκτίμηση του σε αυτά τα αποδεικτικά μέσα επαναλαμβάνοντας αυτολεξεί το περιεχόμενό τους, ενώ ουδέποτε παρασχέθηκε στην αναιρεσείουσα η δυνατότητα να διατυπώσει τις απόψεις της επ' αυτών των αποδεικτικών μέσων.

Στο πλαίσιο του έκτου λόγου αναιρέσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίχθηκε σε αποδεικτικά μέσα, τα οποία στον πρώτο βαθμό ενώπιον του ΕUIPO είχαν προσκομισθεί εκπροθέσμως, οπότε και το τμήμα προσφυγών θα έπρεπε ομοίως να τα θεωρήσει ως εκπρόδεσμα. Το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε συναφώς στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ότι τα αποδεικτικά αυτά μέσα δεν ελήφθησαν υπόψη από το τμήμα προσφυγών και ότι αυτά δεν ήσαν αποφασιστικής σημασίας για την προσβαλλόμενη απόφαση.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Νοεμβρίου 2017 η Bayerische Motoren Werke AG κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 12 Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-671/14, Bayerische Motoren Werke AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-654/17 P)

(2018/C 094/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Bayerische Motoren Werke AG (εκπρόσωποι: M. Rosenthal, G. Drauz και M. Schütte, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην αναρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Freistaat Sachsen

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πέμπτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-671/14,
2. να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, την απόφαση της αναιρεσίβλητης που εκδόθηκε στις 9 Ιουλίου 2014 στην υπόθεση SA.32009 (2011/C) και αποτέλεσε αντικείμενο της προσφυγής, καθόσον με την απόφαση αυτή κηρύσσεται μη συμβατό με την εσωτερική αγορά το ποσό των 28 257 273 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στο μέρος εκείνο της ζητηθείσας ενισχύσεως, ύψους 45 257 273 ευρώ, το οποίο υπερβαίνει τα 17 εκατομμύρια ευρώ· επικουρικώς, εάν και καθόσον το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν είναι σε θέση να αποφανθεί οριστικά επί του ζητήματος αυτού, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
3. επικουρικώς: να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, την επίμαχη απόφαση της αναιρεσίβλητης, της 9ης Ιουλίου 2014, στην υπόθεση SA.32009 (2011/C), καθόσον με την απόφαση αυτή απαγορεύεται, και κηρύσσεται μη συμβατή με την εσωτερική αγορά, η χορήγηση οποιασδήποτε μη υποκειμένης στην υποχρέωση κοινοποίησης, κατ' άρθρο 6, παράγραφος 2, του Γενικού κανονισμού απαλλαγής κατά κατηγορία, όπως ίσχυε στις 6 Αυγούστου 2008, ενισχύσεως για τα επενδυτικά σχέδια της αναιρεσείουσας, στο μέτρο κατά το οποίο τέτοια ενίσχυση υπερβαίνει το ποσό των 17 εκατομμυρίων ευρώ,
4. να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα βάσει των άρθρων 138, παράγραφος 1, και 184, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους αναιρέσεως:

1. Πρώτος λόγος αναιρέσεως: παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο, εάν δεν είχε υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση της επίμαχης αποφάσεως της αναιρεσίβλητης, θα έπρεπε να έχει συναγάγει ότι η έλλειψη χωριστής εξετάσεως του ζητήματος αν, και κατά πόσον, η χορήγηση της ενισχύσεως θα συνεπαγόταν νόθευση του ανταγωνισμού συνιστά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ.

Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι η αναιρεσίβλητη δεν μπορούσε να περιορίσει την εξέτασή της μόνον στον καθορισμό των εκ των προτέρων υπολογισθεισών πρόσθετων δαπανών για το σχέδιο στη μειονεκτική τοποθεσία και να «συναγάγει κατά τεκμήριο» –αγνοώντας πλήρως τη συγκεκριμένη θέση της αναιρεσείουσας στην αγορά– ότι κάθε ενίσχυση μεγαλύτερου ποσού συνεπαγόταν νόθευση του ανταγωνισμού.

2. Δεύτερος λόγος: παράβαση του άρθρου 288 ΣΛΕΕ και των άρθρων 3 και 13, παράγραφος 1, του Γενικού κανονισμού απαλλαγής κατά κατηγορία του 2008 καθώς και παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει παράβαση του άρθρου 288 ΣΛΕΕ και των άρθρων 3 και 13, παράγραφος 1, του Γενικού κανονισμού απαλλαγής κατά κατηγορία (στο εξής: Γενικός κανονισμός του 2008), καθόσον το Γενικό Δικαστήριο, εάν δεν είχε υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο, δεν θα μπορούσε να έχει δεχθεί ότι η αναιρεσίβλητη είχε αρμοδιότητα να εξετάσει ενισχύσεις εκ νέου και να κηρύξει, με απόφαση, το μη συμβατό αυτών, στο μέτρο κατά το οποίο οι εν λόγω ενισχύσεις, ποσού ανερχόμενου έως το κατώτατο όριο του άρθρου 6, παράγραφος 2, του Γενικού κανονισμού του 2008, είχαν ήδη κηρυχθεί ουσιαστικά συμβατές με την εσωτερική αγορά βάσει διατάξεων του ιεραρχικώς υπέρτερου, παράγωγου δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιπλέον, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση έχει ως συνέπεια να υφίσταται η αναιρεσείουσα δυσμενή διάκριση σε σχέση με τους ανταγωνιστές της λόγω της απαγορεύσεως λήψεως ενισχύσεως ποσού υπερβαίνοντος τα 17 εκατομμύρια ευρώ και ανερχόμενου έως το κατώτατο όριο του Γενικού κανονισμού του 2008. Τούτο δε διότι κάθε –ακόμη και κατέχων δεσπόζουσα θέση– ανταγωνιστής θα είχε τη δυνατότητα, σε αντίστοιχη περίπτωση, να λάβει, για επένδυση αντίστοιχου ύψους, ενίσχυση ποσού ανερχόμενου έως το κατώτατο όριο βάσει του γερμανικού νόμου περί επιδοτήσεως των επενδύσεων.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) στις 4 Δεκεμβρίου 2017 — M. Çoban κατά Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Υπόθεση C-677/17)

(2018/C 094/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: M. Çoban

Αναιρεσίβλητο: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen